

**MÚSICA DE
CÁMARA
NO
FORUM**

ANO V - N.º 6

**Ayuntamiento de La Coruña
Concello de A Coruña**

**Trío Richard Mühlfeld
&
Trío Opus 40**

OBRAS DE

L. Van BEETHOVEN e J. BRAHMS

**O R G A N I Z A
A U L A D E M Ú S I C A D E C Á M A R A
C O N S E R V A T O R I O S U P E R I O R D E M Ú S I C A
A C O R U Ñ A**

**AUDITORIO FORUM
METROPOLITANO
LUNS, 7 de maio
20:00 horas**

PROGRAMA

L. van BEETHOVEN (1770-1827) *Trío nº 4, en si bemol maior (Op. 11)*

- I. Allegro con brio
- II. Adagio
- III. Tema: Pria ch'io
l'impegno. Allegretto –
Allegro

Trío Richard Mühlfeld
Mª Dolores García, clarinete
Blanca López, violoncello
Andrea García, piano

J. BRAHMS (1833-1897) *Trío para piano, violín e trompa, en mi bemol maior, op. 40*

- I. Andante - Poco più animato
- II. Scherzo: Allegro - Molto meno Allegro
- III. Adagio mesto
- IV. Finale: Allegro con brio

Trío Opus 40
Laura Balboa, violín
Antonio Lagares, trompa
Manuel López, piano

L. van BEETHOVEN, Trío nº 4, en si bemol maior

Foi escrito orixinarimente para piano, clarinete e violoncello; despois o violín viño a substituír ao instrumento de vento; pero a partitura pódese tocar nas dúas formacións. Foi composta en 1798, dedicada á condesa Von Thun, interpretada en sesión privada (data indeterminada) en casa do conde de Fries e, finalmente, publicada en outubro de 1798 pola casa Mollo de Viena. Á propósito dunha audición deste *Trío*, en marzo de 1799 o crítico do *Allgemeine Musikalische Zeitung* puido estimar que Beethoven podería "dar moitas boas cousas" se aceptaba escribir "con máis naturalidade que rebuscamento". A obra presenta tres movementos: se omite o scherzo.

Tras un **Allegro con brio** virtuosístico e patético, vén un **Adagio con espressione** cuxo único tema é conducido polo violoncello, que se move nos límites dun cantabile máis eficaz que verdadeiramente sentido. A buen seguro é o movemento conclusivo o que ofrece maior interese. Trátase dun **Tema con variazioni** en forma de *Allegretto* seguido de nove variacións, así como dun pequeno *Allegro* a xeito de coda. O tema foi tomado por Beethoven da ópera de Joseph Weigl *Le Corsaire pour amour*, representada en outubro de 1797 en Viena: o pretexto propiamente devandito é un aria pispante ("*Pria ch'io l'impegno*"), transcrito por Beethoven. As primeiras variacións constitúen simples elaboracións libres dese tema, pero a novena presenta de repente un interese máis considerable pola súa elaboración canónica: en primeiro lugar co piano nos rexistros soprano e baixo, á oitava; despois o clarinete e o violoncello que acompañan ao piano. O curto *Allegro* conclusivo divírtese co tema tomado a base de breves motivos fragmentados... Segundo Czerny, Beethoven lamentaría máis tarde non completar a súa partitura cun final encadeado a estas variacións.

J. BRAHMS, Trío para piano, violín e trompa, op. 40

Á parte da súa inusual combinación instrumental, o *Trío para piano, violín y trompa en Mi bemol maior, Op. 40* de Johannes Brahms é único dentro das obras de cámara porque non ten un primeiro movemento en forma de sonata. A asociación da trompa co ambiente dos bosques inspirou en Brahms un lirismo meditativo que non se presta á procura do dramático e as dúas primeiras seccións **Andante** comezan e rematan na tonalidade principal –a antítese dos procedementos da *sonata*-. Estas seccións alternan con partes un pouco máis rápidas na tonalidade menor que, non obstante, non son tan dramáticas como para desequilibrar a meditación pastoral; e o último *andante*, en contraste co seu conservadurismo anterior, realza o efecto estático comezando cun *pianissimo* nunha tonalidade afastada –verdadeiramente o eco de un eco, que retorna á "casa" mediante un extenso despregamento de melodía e de modulación- .

A faceta máis robusta da trompa reflíctese no amplo **Scherzo**, cuxa sección central, moito máis lenta e con sete bemoles, presaxia o extasiado e aflixido movemento lento. Este á súa vez anuncia, como nunha *fanfarria* lenta e afastada o tema principal do **Finale**, que deixa o campo libre, en compás de 6/8 e nunha ampla forma sonata, aos instintos de caza da trompa.